

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Název projektu: Mešita a komunitní bydlení
Diplomant: Bc. Adam Zet
Vedoucí projektu: Ing. arch. Tomáš Hradečný

Naše za rok stoletá republika, s odklonem od náboženství vepsaném ve vínku, je se vši pravděpodobností jednou z nejateističtějších zemí na světě. Přestože v ústavě zakotvené právo svobody vyznání je právem všech občanů, volbou většiny společnosti je nevíra. Svobodu si překládáme jako absenci jakéhokoli pouta. Máme tisíce kostelů různých církví, ale raději je necháváme prázdné. Nechceme se poutat ani ke své otčině. Jsme potom jaksi překvapeni, když jiný občan naší republiky svou svobodu vyznání naplní vírou, a dokonce by se rád shromažďoval ve svatostánku. Lhostejno, jestli v synagoze, pravoslavné kapli, nebo mešitě. Když se před třinácti lety ve Francii diskutoval zákaz nošení šátků ve státních školách, málokoho to u nás zajímalo, dnes někteří poslanci kromě zákazu nošení šátku navrhují i zákaz islámu. Je to sice v rozporu s ústavou, ale kdo jí dnes vlastně vůbec rozumí, když k její interpretaci stačí jeden posudek pomateného právníka? Zvolit si v této společenské atmosféře jako téma diplomní práce návrh mešity a komunitního bydlení do Prahy může být považováno za troufalé, osobně jej však vidím z hlediska profese architekta méně problematické, než navrhování nejrůznějších developmentů na rozkradených pozemcích státních nebo polostátních institucí.

Adam Zet věnoval velkou pozornost výběru pozemku v rámci Prahy, jeho proporcím ve vztahu k okolní urbanistické struktuře a současně charakteru území z hlediska podílu bydlení, respektive aktivního společenského života. Volbu parcely Vršovického trojúhelníku vnímám v tomto ohledu pozitivně. Trojúhelník je pro Adama základním kompozičním i výtvarným prvkem návrhu, jehož intenzita a promyšlenost užití se v jednotlivých částech liší. Objevuje se v půdorysech, na fasádě i sochařsky pojatém monumentálním lustru v interiéru hlavní lože modlitebny. Jeho význam nejvíce oceňuji v celkovém kompozičním schématu nového bloku. Zatímco vrcholy trojúhelníka definují objekty původního bytového domu, mešity a nového komunitního bydlení, na osách trojúhelníku zůstává prostor otevřený k centrální platformě, která není kompoziční dominantou, a přesto má v rámci návrhu zásadní význam. Zůstává totiž veřejným prostorem, otevřeným k užívání všemi obyvateli a návštěvníky čtvrti. Složitě podmínky vazby objektů na výškově různorodý okolní terén dokázal Adam přetavit velmi citlivě na živý parter obohacující prostředí přilehlých ulic.

Jakkoli některá zobrazení projektu vyznívají nedotaženě, možná schematicky, vím, že jsou podepřena neuvěřitelným množstvím hmotových a tvarových ověřovacích variant, z nichž Adamova sochařská duše vybrala s velkým citem tu nejlepší.

Celkově hodnotím práci kladně, doporučuji její přijetí a navrhuji stupeň hodnocení B.

Tomáš Hradečný

V Podmokelském mlýně 10.6.2017